

Kun knap $\frac{1}{4}$ af grænsehandelsomsætningen stammer fra buscharterkørsel. Det begrænser ikke grænsehandelen at pålægge en afgift på 50 kr. på denne kørsel. Dels kan buskørslen indrettes således, at deltagerne slipper for betaling. Dels vil den øvrige grænsetrafik, som f. eks. ved bådruter, stimuleres.

Afgiften på 50 kr. rammer endvidere bl. a. unge under uddannelse og venskabsamarbejdet i grænselandet.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling – først og fremmest fordi det har aldeles urimelige sociale virkninger ved udelukkende og alene at ramme småkårsfolk.

Derudover medfører det en ikke ubetydelig arbejdsløshed – specielt for buschaufførers vinterbeskæftigelse.

Dernæst indebærer lovforslaget, at en række kulturelle ture bliver stoppet – for eksempel fuglevenners rejser til Sverige eller skolebørns geologiekskursioner, højskolearrangementer og masser af andet.

DSB favoriseres fremfor den private sektor.

Lovforslagets eneste begrundelse er angiveligt, at billetbetalingen »ofte« er meget lav. Men lovforslaget rammer med endnu større kraft den, der må af med høj billetpris.

Og de fire forligspartier rager Danmark ud i en ny tabt snapsesag ved EF-Domstolen, fordi der ganske som i snapsesagen ligger en klar diskriminering mod erhvervsdrivende i andre EF-lande – dengang skotske whiskyproducenter, nu nordtyske købmand, som er dem, lovforslaget direkte vil ramme på brødet i massiv modstrid med hele grundtanken i EF-samarbejdet. Regeringens metode er præcis den samme. Sandheden er, at regeringen overhovedet ikke i sit hastværk har gennemtænkt problemerne. Busrejser fra Tvind til sportsbegivenheder, personaleudflugter i firmaets bus, Sydslesvig-årsmøder osv. osv. har forligspartierne overhovedet ikke tænkt på og har regeringen stået aldeles hjælpeløs og rådvild over for, når den i udvalget er blevet stillet over for det ene konkrete eksempel efter det andet.

Vanvittig er også § 5, stk. 2, om, at der ved arbejdspladskørsel skal være 100 pct. beskæftigede med. For der er 40 pladser i

bussen og hvis der en dag er en kone eller kæreste med på en ledig plads, skal der den dag betales 2.000 kr. i afgift.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men har dog stillet nedenstående ændringsforslag.

Mindretallet anser det for at være en fundamental misforståelse at gennemføre afgiftsforhøjelser på nuværende tidspunkt. Det kan kun bidrage til en forhøjelse af den rekordstore arbejdsløshed uden at hjælpe noget i øvrigt. Det, der er behov for, er det stik modsatte, nemlig en indsats til bekæmpelse af arbejdsløsheden. Dertil kommer, at fagbevægelsen med rette må anse afgiftsforhøjelserne for et løftebrud på baggrund af, at den viste stor tilbageholdenhed under overenskomstforhandlingerne i foråret netop for at undgå nye skatte- og afgiftsforhøjelser.

Blandt de mange afgiftsstramninger er indførelsen af en buscharterafgift dog den tåbeligste. Motivet – at begrænse grænsehandelen – er for så vidt udmærket, men som det fremgår af svaret på spørgsmål 19, vil afgiften kun have en marginal effekt i den retning. Til gengæld vil den genere en række helt legitime formål og specielt have alvorlige konsekvenser for kontakten mellem befolkningerne nord og syd for grænsen.

Et *fjerde mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller det foreliggende lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet vil i denne forbindelse gerne give udtryk for, at den foreliggende lovbuket og det foreliggende lovforslag ikke løser landets statsfinansielle problemer. Mindretallet vil videre gerne give udtryk for, at det ikke forekommer særlig hensigtsmæssigt i den foreliggende konjunktursituation at foretage nogen stramning af beskatningen, og vil endvidere pege på det ønskelige i, at der i stedet for burde gennemføres socialt ansvarlige besparelser. Videre vil mindretallet gerne pege på, at det i den nuværende situation er helt afgørende, at Danmark opnår en forbedring af sin konkurrencemæssige stilling over for udlandet, hvorfor Danmarks retsforbund må anbefale en ændring af regeringens valutapolitik derhen, at Danmark melder sig ud af EMSen og går